

РЕШЕНИЕ

№ 5647

гр. София, 07.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **3168** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 617 от 21.02.2022 г. по НАХД № 8054/2021г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 107-ми състав, е потвърден електронен фиш (ЕФ) Серия К № 4730379, издаден от СДВР-МВР, с който на Е. М. К., законен представител на „И. , ЕГН [ЕГН], е наложена глоба в размер на 400 лв. за нарушение по чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

В срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК вр.чл.63, ал.1 ЗАНН решението е обжалвано от Е. М. К. с искане да бъде отменено, като бъде отменен и ЕФ Серия К № 4730379 на СДВР. Позовава се на нарушения на процесуалните правила – не може да бъде установено кое е санкционираното лице в какво качество е санкционирана, предвид че е посочено и търговското дружество и физическото лице. Аргументира подробно довод, че липсвала яснота кой е наказания субект. На следващо място посочва, че от приложената снимка не се доказва разположението на АТСС, както и дали е направена непосредствено преди използването на АТСС на 16.04.2021г, изискване на чл.10, ал.3 от Наредба № 8121з-532/2015г. на МВР. Трето протоколът не отговарял на изискванията на Наредбата, поради непопълване на съответните полета в него. В съдебно заседание не изпраща представител, в писмена молба претендира разности по

списък за двете инстанции.

Отвeтникът в писмени бележки оспорва касационната жалба, иска отхвърлянето ѝ като неоснователна, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП счита жалбата за неоснователна и да бъде оставено в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да потвърди ЕФ серия К 4730379, въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено, че на 16.04.2021 г., в 13,59 часа в [населено място] по [улица], при № 330, с посока на движение от [улица]към Околовръстен път товарен автомобил „Пежо Партнер“ с ДК [рег.номер на МПС], собственост на [фирма] със законен представител Е. М. К., установено при справка, се движел със скорост от 64 км/ч при ограничение от 50 км/ч за населено място. Нарушението е заснето с преносима система за контрол на скоростта на МПС, с вградено разпознаване на номера и комуникации съответния тип и фабр.№, преминала техническа проверка на 01.10.2020г., съгласно съставен от Б. институт по метрология протокол. Записът е отразен на хартиен носител фотоснимка, отразяваща дата, точен час, скорост и регистрационен номер на превозно средство. Въз основа на установеното от фактическа страна съдът е обосновал и правните си изводи, че оспореният електронен фиш притежава задължителните реквизити по чл.189, ал.4 ЗДвП. Въз основа на събраните и ценени доказателства по делото съдът е приел, че е доказано извършването на нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, тъй като автомобилът на дружеството със законен представител касаторката се е движел със скорост от 64 км/ч при ограничение от 50 км/ч за населено, при липса на изрична сигнализация с пътен знак за друго ограничение на скоростта, като това е установено с мобилно устройство, преминало проверка за изправност на 01.10.2020г. По отношение на формата СРС е приел, че фишът е в съответствие с утвърдения образец като съдържа всички изискуеми реквизити съгласно чл.189, ал.4 и ал.5 от ЗДвП и понеже МПС, с което е извършено нарушението, е собственост на юридическо лице, законосъобразно на основание чл.188, ал.2 от ЗДвП ЕФ е съставен на законния представител на дружеството [фирма] Е. К., която не е посочила друго лице, което на процесната дата да е управлявало МПС. Касационната инстанция намери за правилен изводът на въззивната инстанция, че е доказано нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, предвид несъобразяване с ограничението на скоростта. По аргумент от чл.21, ал.1 ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл.21, ал.2 ЗДвП. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място, като разрешената скорост е 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложената снимка съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП е годно вещественно доказателство. По отношение размера на глобата съдът е посочил, че е определен в абсолютния ѝ размер съгласно чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП.

Решението е правилно.

Обжалваният ЕФ съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане.

Неоснователно е възражението на касатора за неяснота кое е санкционираното лице. Районният съд правилно е приел, че изрично във фиша е посочено, че субектът на административнонаказателната отговорност е физическото лице Е. К. в качеството ѝ на законен представител на юридическото лице [фирма].

По отношение на снимката тя съдържа дата, час, място и скорост, автомобилът се вижда ясно с номера си и е годно доказателствено средство, предвид и установената изправност на мобилната камера, с която е снета и е посочено с идентификационен номер към разпечатката към снимката. Протоколът е съпроводен и със снимка на разположението на уреда, което води до неоснователност на това конкретно оплакване. Двете снимки – на автомобила и на устройството ясно показват автомобила, с който е извършено нарушението, мястото на нарушението и разположението на камерата.

Относно възражението за непопълнени графи на протокола, следва да се има предвид, че в протокола е посочено мястото/участъка за контрол, докато соченото от касаторката се попълва с начало и край на контролирания участък при контрол във време на движение с мобилно АТСС, а видно от снимката уредът е поставен на място/участък за контрол, съответно отбелязани.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63в от ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1–2 НПК вр. чл.63в от ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63в от ЗАНН.

При този изход на спора на ответника по касация се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63в и чл.63д, ал.3 от ЗАНН, Административен съд София – град, VIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 617 от 21.02.2022 г. по НАХД № 8054/2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав.

ОСЪЖДА Е. М. К. с ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 80 лв. (осемдесет лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.